

Ця книга — чудовий подарунок для вашого малюка, адже до неї увійшли найвідоміші твори великого казкаря Ганса Крістіана Андерсена, що їх уже понад двісті років із задоволенням читають дорослі та діти по всьому світі!

Зворушливі та повчальні історії з яскравими картинками перенесуть дитину до чарівної країни казок. Для малюка це буде хвилююча й незабутня зустріч із магією!

Русалонька
Дикі лебеді
Летюча скриня
Маленький Клаус і Великий Клаус
Снігова королева

ISBN серії

ISBN 978-617-12-4503-7

9 786171 245037

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-4644-7

9 786171 246447

Ганс Крістіан Андерсен

Русалонька та інші казки

Ганс Крістіан
Андерсен

Русалонька та інші казки

*Золота
колекція
казок світу*

*Ганс Крістіан
Андерсен*

Русалонька та інші казки

ХАРКІВ **КЛУБ**
2018 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.113.4-34-93
А65

Жодну з частин даного видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Художник *Марина Бабич*
Дизайнер обкладинки *Марина Бабич*

Літературно-художнє видання

Серія «Золота колекція казок світу»

АНДЕРСЕН Ганс Крістіан
Русалонька та інші казки

Для читання дорослими дітям

Керівник проекту *В. А. Тютюнник*
Координатор проекту *Н. Ю. Олянішина*
Художній редактор *А. В. Ачкасова*
Технічний редактор *В. Г. Євлахов*
Коректор *Г. В. Фурса*

Підписано до друку 19.02.2018.
Формат 60х90/16. Папір офсетний.
Гарнітура «TextBook». Ум. друк. арк. 4.
Наклад 6000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р. www.unisoft.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

UNISOFT

ISBN 978-617-12-4503-7 (серія)
ISBN 978-617-12-4644-7

© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2018
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2018

Зміст

Русалонька.	4
Дикі лебеді.	20
Летюча скриня.	36
Маленький Клаус і Великий Клаус. . .	42
Снігова королева	50

Русалонька

У морі вода синя-синя, прозора й дуже глибока. На морському дні білий пісок. Там ростуть небачені дерева та квіти. А поміж гілками ширяє риба, достоту як птахи в повітрі... У найглибшому місці стоїть палац морського царя — стіни його з коралів, високі стрілчасті вікна з найчистішого бурштину, а дах усціль із мушель, і в кожній лежать перлини...

Морський цар давно-предавно став удівцем, і його господарством відала стара мати.

Вона дуже любила своїх онучок-принцес. Їх було шестеро, всі гарнесенькі, та наймилішою серед усіх була наймолодша. Тільки вони замість ніг мали хвіст, як рибини.

Біля палацу був великий сад, там росло багато вогненно-червоних і темно-блакитних дерев. Земля була всіяна дрібним блакитнуватим піском.

Кожна принцеса мала в саду свою місцинку. Одна зробила собі квіткову грядку у вигляді кита, іншій заманулося, щоб її грядка була схожа на русалоньку, а наймолодша зробила собі грядку круглу, як сонце, й засадила її яскраво-червоними квітами. Дивним дитям була ця русалонька... Найдужче любила вона слухати розповіді про людей, що жили вгорі, на землі. Особливо цікавило й дивувало русалоньку те, що квіти на землі пахли — не те що тут, у морі! — що ліси там були зелені, а рибки, які жили в гіллі, дзвінко співали. Бабуся називала рибками пташок, інакше онуки не зрозуміли б її, адже вони ніколи не бачили птахів.

— Коли вам виповниться п'ятнадцять років, — казала бабуся, — вам теж можна буде спливати на поверхню моря, сидіти при світлі місяця на скелях і дивитися на величезні кораблі, що пропливатимуть повз вас, на ліси й міста!

Та ось старшій принцесі виповнилося п'ятнадцять років, і їй дозволили впливти на поверхню моря. Ото було розповідей, коли вона повернулася назад! Найкраще, за її словами, було лежати в тиху погоду на піщаній міліні, милуючись містом, що простяглося на березі...

За рік і друга сестра дістала дозвіл піднятися на поверхню моря. Вона виринула з води саме тієї хвилини, коли сідало сонце й у небі та на воді розливалася рожева вечірня зоря.

Ще за рік впливла на поверхню моря третя принцеса. Ця була сміливіша за всіх і попливла до широкої річки, що впадала в море. Тут вона побачила цілий натовп людських дітей, що хлюпались у воді; русалонька хотіла погратися з ними, але вони злякались її і втекли...

Четверта сестра трималася більше у відкритому морі й розповідала, що це було краще за все. Хай куди озирнись, на багато-багато миль довкола лише вода та небо...

Потім надійшла черга передостанньої сестри. День її народження був узимку, й тому вона побачила те, чого не бачили інші: море було зеленкуватого кольору, усюди плавали великі крижані гори!

Нарешті і молодша русалонька легко та плавно піднялася на поверхню моря.

Сонце щойно сіло, повітря було м'яке і свіже, а море непорушне, ніби дзеркало. Неподалік того місця, де виринула русалонька, стояв трищогловий корабель з піднятим вітрилом, з палуби линули звуки музики та пісень. Русалонька підпливла аж до вікон і могла туди зазірнути. Там була сила-силенна пишно вдягнених людей, але найгарнішим був молодий принц із великими чорними очима.

Русалонька очей не могла відвести від корабля й від красеня принца. А вітер дужчав, заходили хвилі, хмари згустилися й заблищали блискавки. Починалася буря! Матроси заходилися згортати вітрила, навколо корабля поставали високі водяні гори... Корабель тріщав, грубі колоди розліталися на друзки. Корабель перекинувся, і вода ринула в трюм. Кожен рятувався, як умів. Русалонька відшукала очима принца й побачила, як він занурився у воду. Ні, ні, він не має померти! І русалонька попливла поміж колодами й дошками, зовсім забувши, що вони щохвилини можуть розчавити і її. Вона піднесла над водою принцову голову й дозволила хвилям мчати їх обох будь-куди.

На ранок вона побачила тверду землю і якусь будівлю, подібну до церкви чи монастиря. Саме сюди і припливла русалонька й поклала принца.

У цей час задзвонили дзвони, і в сад висипали молоді дівчата. Русалонька відпливла подалі та стала чекати: чи не прийде хто на допомогу бідолашному принцові.

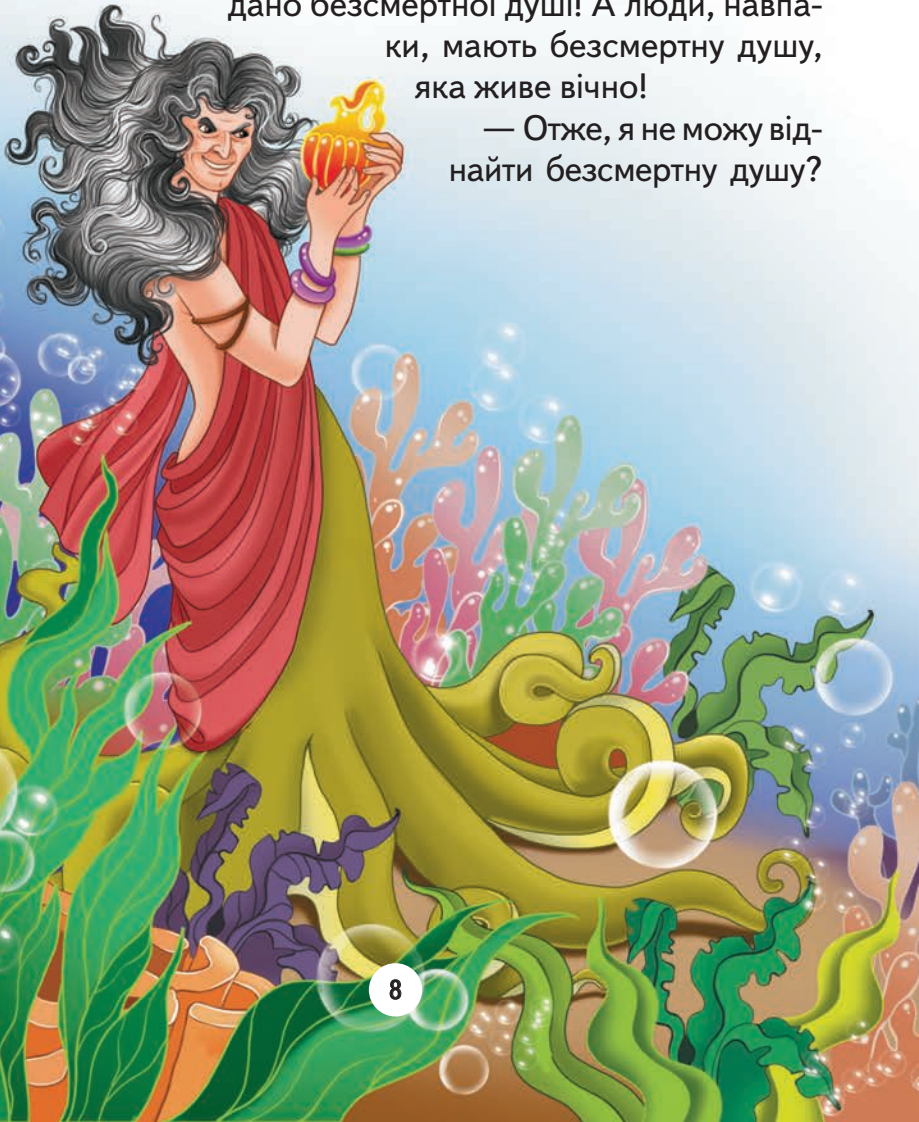
До нього підійшла одна з дівчат і покликала на допомогу. Потім русалонька побачила, що принц ожив і всміхнувся всім. Вона пірнула у воду й попливла додому.

— Якщо люди не тонуть, — питала русалонька бабуся, — тоді вони живуть вічно й не помирають, як ми?

— Де там! — відповідала стара. — Вони теж помирають, їхній вік навіть коротший від нашого. Але нам не дано безсмертної душі! А люди, навпаки, мають безсмертну душу,

яка живе вічно!

— Отже, я не можу віднайти безсмертну душу?

— Можеш, — сказала бабуся, — хай тільки хтось із людей покохає тебе всім серцем.

«Як я люблю його! — думала русалонька. — На все б я пішла заради нього й заради безсмертної душі! Я попливу до морської відьми; може, вона допоможе мені!»

— Знаю, навіщо ти прийшла! — сказала морська відьма. — Я виготовлю для тебе напій, ти попливеш із ним на берег до сходу сонця, сядеш там і вип'єш усе до краплі; тоді твій хвіст перетвориться на двійко ніжок. Але тобі буде так боляче, ніби тебе протнуть гострим мечем. Зате всі, хто побачить тебе, скажуть, що такої чарівної дівчини вони ще не зустрічали! Ти збережеш свою плавну граційну ходу — жодна танцівниця не зрівняється з тобою, але кожен крок завдаватиме тобі нестерпного болю. А якщо принц не покохає тебе, ти не матимеш безсмертної душі. Уже з першим світанком після його одруження з іншою твоє серце розірветься, і ти станеш піною морською!

— Нехай! — сказала русалонька.

— Ти повинна заплатити мені за допомогу, — сказала відьма. — Ти

маєш чудовий голос. Віддай його мені!

— Гарзд! — відповіла русалонька.

Відьма обтерла казан в'язкою живих вужів, а потім роздряпала собі груди; у казан закапала чорна кров, від якої почали здійматися клуби пари. Відьма додавала в казан нові й нові зілля. Нарешті напій був готовий!

Русалонька не наважилась увійти до батьківського палацу — вона була німою та збиралася залишити батьківський

дім назавжди. Вона прослизнула до саду, взяла по квітці з грядки кожної сестри, послала рідним тисячу поцілунків і піднялася на темно-блакитну поверхню моря.

Сонце ще не сходило, коли вона побачила перед собою принців палац і присіла на розкішні мармурові сходи. Місяць освітлював її своїм чудовим блакитним сяйвом. Русалонька випила іскристий гострий напій, і їй здалося, ніби її протнули мечем. Вона зомліла. Коли отямилася, над морем уже сяяло сонце; в усьому тілі вона відчувала пекучий біль, зате перед нею стояв красень принц і дивився на неї чорними, як ніч, очима. Вона побачила, що замість риб'ячого хвоста має дві гарненькі ніжки. Принц спитав, хто вона така і як сюди потрапила, але русалонька лише сумно дивилася на нього, адже розмовляти не могла. Тоді він узяв її за руку й повів до палацу. Із кожним кроком русалонька ніби ступала на

гострі ножі та голки; але вона терпляче зносила біль і йшла за руку з принцом легка й невагома. Принц і всі довкола тільки дивувалися її чудесній летючій ході.

Русалонька стала першою красунею при дворі, та лишалась і далі німою, не могла ні співати, ні розмовляти. Вродливі рабині з'явилися перед принцом і його батьками й почали співати. Одна з них співала особливо гарно, і принц плескав у долоні та посміхався їй. Русалоньці зробилося дуже сумно: колись і вона могла співати, і незрівнянно краще! Потім рабині почали танцювати; тут і русалонька полинула в легкому, невагомому танку, так не танцював іще ніхто! Кожен рух лише збільшував її красу, самі очі говорили серцю більше, ніж спів усіх рабинь.

Що день, то дужче й дужче прихилився принц до русалоньки.

Проте він любив її тільки як милу, добру дитину, зроби ж її своєю дружиною та королевою йому й на думку не спадало.

«Чи любиш ти мене понад усе на світі?» — здавалося, питали її очі, коли принц обіймав її та цілував у чоло.

— Так, я люблю тебе! — казав принц. — Ти маєш добре серце, ти віддана мені більше за всіх і схожа на молоду дівчину, яку я бачив одного разу і, певно, вже ніколи не побачу! Я плив на кораблі, корабель розбився, хвилі викинули мене на берег неподалік прекрасного храму, де служать Богу молоді дівчата; наймолодша з них знайшла мене на березі й урятувала мені життя; я бачив її лише двічі, але її одну в цілому світі міг би я покохати! Ти схожа на неї й майже витіснила з мого серця її образ. Вона належить святому храму, і ось моя щаслива зірка послала мені тебе, ніколи я не розлучуся з тобою!

«Він не знає, що це я врятувала йому життя!» — думала русалонька.

Та от пішли розмови, що принц одружиться з чарівною донькою сусіднього короля й тому споряджає свій пишний корабель у плавання. Принц поїде до сусіднього короля нібито для того, щоб ознайомитися з його країною, а насправді — щоб побачити принцесу; з ним вирушить великий почт. Русалонька, чуючи це, тільки похитувала головою та сміялася — адже вона краще за всіх знала думки принца.

— Я мушу їхати! — казав він їй. — Мені треба побачити прекрасну принцесу, цього вимагають мої батьки, але вони не примушуватимуть мене одружитися з нею, а я ніколи не покохаю її!

І от вони вирушили в путь. Тихої місячної ночі, коли всі, крім рульового, спали, русалонька сіла біля самого борту і почала дивитися на хвилі. Їй здавалося, що вона бачить батьківський палац. Потім на поверхню моря впливли її сестри, а вона кивнула їм головою, посмінулася, та тут до неї підійшов юнга, і сестри пірнули у воду, а юнга подумав, що це промайнула у хвилях біла морська піна.

Ранком корабель зайшов у гавань пишної столиці сусіднього королівства. Задзвонили дзвони, з високих веж долинали звуки рогу, на майданах стояли солдатські полки зі знаменами і блискучими багнетами. Почалися святкування, бали йшли за балами, але принцеси ще не було — вона виховувалася десь далеко в монастирі, куди її віддали навчатися всіх королівських чеснот. Нарешті прибула й вона.

— Це ти! — промовив принц. — Ти врятувала мені життя, коли я лежав на березі моря!

І він міцно притис до серця свою наречену.

— Ах, я такий щасливий! — сказав він русалоньці. — Те, про що я не насмілювався і мріяти, здійснилось! Ти порадієш моєму щастю, адже ти так любиш мене.

Русалонька поцілувала йому руку, але їй здавалося, що серце ось-ось розірветься від болю: його весілля мало перетворити її на піну морську.

Дзвони в церкві дзвонили, вулицями роз'їжджали герольди, сповіщаючи народ про заручини принцеси. Наречені подали одне одному руки й дістали благословення єпископа.

Того самого вечора принц із принцесою мали відпливти на принцову батьківщину. Гармати стріляли, прапори розвівалися, на палубі було розкинуто шатер із золота й пурпуру, устелений м'якими подушками. Вітри-

- за телефонами довідкової служби (050) 113-93-93 (МТС); (093)170-03-93 (life); (067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88

- на сайті Клубу: www.bookclub.ua
- у мережі фірмових магазинів див. адреси на сайті Клубу або за QR-кодом

Надсилається безоплатний каталог

Запрошуємо до співпраці авторів

e-mail: publish@ksd.ua

***Запрошуємо до співпраці художників,
перекладачів, редакторів***

e-mail: editor@ksd.ua

Для гуртових клієнтів

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@ksd.ua

Київ

тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@ksd.ua

Одеса

тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@ksd.ua

Андерсен Г.-К.

А65 Русалонька та інші казки / Андерсен Ганс Кристіан ; худож. М. Бабич. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2018. — 64 с. : іл. — (Серія «Золота колекція казок світу», ISBN 978-617-12-4503-7).

ISBN 978-617-12-4644-7

Ця книга — чудовий подарунок для вашого малюка, адже до неї увійшли найвідоміші твори великого казкаря Ганса Кристіана Андерсена, що їх уже понад двісті років із задоволенням читають дорослі та діти по всьому світі! Зворушливі та повчальні історії з яскравими картинками перенесуть дитину до чарівної країни казок. Для малюка це буде хвилююча й незабутня зустріч із магією!

- Русалонька
- Дикі лебеді
- Летюча скриня
- Маленький Клаус і Великий Клаус
- Снігова королева

УДК 821.113.4-34-93